

Declassified to Public
06 September 2012

អ៊ិក សារី

E2 / 89 6

៦៨ ផ្លូវ Henri Barbusse

92000 NANTERRE France

ជូនចំពោះ

លោកចៅក្រមប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

សហព្រះរាជអាជ្ញាជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

កម្មវត្ថុ ៖ បណ្តឹងប្រឆាំងនឹង កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច និង អៀង សារី

លោកចៅក្រមប្រធានជាទីគោរព

លោក លោកស្រី សហព្រះរាជអាជ្ញាជាទីគោរព

នាងខ្ញុំសូមដាក់ពាក្យបណ្តឹងនៅចំពោះមុខលោកប្រឆាំងនឹង

- លោក កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច
- និង លោក អៀង សារី

បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការស្លាប់របស់ឪពុកខ្ញុំឈ្មោះ អ៊ិក កេត ដែលត្រូវបានសម្លាប់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៧ បន្ទាប់ពីមានការឃុំឃាំងនៅមន្ទីរទួលស្តែង ហៅថា ស ២១ ។

នាងខ្ញុំគឺជាកូនស្រីខ្មោចលោក អ៊ិក កេត និងអ្នកស្រី Martine LEFEUVRE ដែលត្រូវជាប្រពន្ធលោក អ៊ិក កេត ។ នាងខ្ញុំកើតនៅ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ១៩៧៥ នៅទីក្រុង ដាកា ប្រទេស សេណេហ្គាល់ ។

ឪពុករបស់ខ្ញុំ អ៊ិក កេត ជាអគ្គរាជទូតកម្ពុជា កើតនៅ ថ្ងៃទី ១ ខែ សីហា ១៩៤៦ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។ គាត់បានបាត់ខ្លួន នៅខែ មិថុនា ១៩៧៧ នៅពេលដែលខ្ញុំមានអាយុទើបតែ ២ឆ្នាំ ។

ដោយរស់នៅបែកពីឪពុក នាងខ្ញុំបានចាកចេញទៅប្រទេសបារាំងជាមួយម្តាយ បងប្រុសនិងជីដូនម្តាយរបស់ខ្ញុំ ។ នាងខ្ញុំបានសិក្សានៅទីនោះ និងធ្វើការជាបុគ្គលិកអាកាសចរណ៍ខាងផ្នែក Division Asie/ Pacifique/ Chine ក្នុងក្រុមហ៊ុន អាកាសចរ Air France ។

ទាំងក្នុងកុមារភាព និងយុវវ័យភាពរបស់ខ្ញុំ រស់នៅដោយគ្មានភាពកក់ក្តៅសោះព្រោះតែការបាត់ខ្លួនរបស់ឪពុកខ្ញុំ ។

ភាពឯកការ ការរងទុក្ខ និងសេចក្តីទុក្ខព្រួយ នៅតែបន្តរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ផ្ទុយទៅវិញ ការចង់ដឹងចង់ឃើញការពិតមិនបានបាត់រលត់នោះទេ ។

ហេតុនេះ ក្នុងអាយុ១៦ឆ្នាំ ខ្ញុំ ម្តាយនិងបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ បានត្រឡប់ទៅភ្នំពេញ បន្ទាប់មកទៅទួលស្លែង គឺនៅទីនោះ ហើយដែលនាងខ្ញុំបានឃើញសេចក្តីរន្ធត់ដ៏ធំមហិមាដែលសកម្មភាពរបស់ លោក កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច ដូចជារណ្តៅ សាកសពរួមនៅបឹងជើងឯកដែលជាទីតាំងនៃអំពើហិង្សាគ្រប់ប្រភេទ ដ៏ដែលមានស្នាមឈាមកកនៅឡើយ ឆ្អឹងនៅ រាយពាសពេញជាមួយនឹងចំណងនៅឡើយ គឺជាកស្តុតាងរបស់មនុស្សល្ងង់ខ្លៅទាំងនោះ ។

នាងខ្ញុំចង់បាននូវចម្លើយពីអ្វីដែលឪពុករបស់ខ្ញុំបានទទួលរងនៅក្នុងមន្ទីរនោះ ពីលេខរៀងបន្ទប់ឃុំខ្លួនរបស់គាត់ និង ចម្លើយសារភាពដែលទទួលបានបន្ទាប់ពីការធ្វើទារុណកម្មរយៈពេល៦ខែ ហើយនៅតែរកមិនឃើញនូវចម្លើយទាំង នោះសោះ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការបាត់ខ្លួនឪពុករបស់ខ្ញុំបានបណ្តាលអោយម្តាយ បងប្រុស និងរូបខ្ញុំផ្ទាល់រងនូវផលលំបាកទាំងខាង សង្គារៈក៏ដូចជាខាងផ្លូវចិត្ត ។

ដើម្បីធ្វើអោយខ្ញុំមានលក្ខណៈដូចដើមវិញ ខ្ញុំបានទៅប្រឹក្សាជាមួយគ្រូពេទ្យចិត្តសាស្ត្របន្ទាប់ពីការចេញផ្សាយ ភាពយន្ត ឯកសារ " មន្ទីរ ស២១ មានចំណងជើងថា ម៉ាស៊ីនពិឃាតខ្មែរក្រហម " ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងអំឡុង ពេលនៃ ដំណើរប្រព្រឹត្តទៅនៃលទ្ធិសម្លាប់រង្គាល ដែលកាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច និងអៀង សារី បានធ្វើជាឈ្មោះនៃការ សម្លាប់ ។

បន្ទាប់ពីភាពស្ងៀមស្ងាត់អស់រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំមក ខ្ញុំឃើញច្បាស់ថា ទីបញ្ចប់ភាសាផ្សេងៗបង្ហាញអោយ ឃើញ ពីការបង្កើតអោយមានឡើងវិញនូវសច្ចភាពប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

នាងខ្ញុំមិនចង់បិទភ្នែកទាំងគូរបំភ្លេចចោលនូវអ្វីដែលបានកើតមានឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដនៅទួលស្លែងនោះទេ ។ នាងខ្ញុំចង់រកអោយឃើញជាថ្មីឡើងវិញនូវភាពស្រដៀងគ្នានៃតុល្យភាព ។ នាងខ្ញុំចង់បញ្ចប់ណាស់នូវទុក្ខសោកដែល មាន ហើយបន្តការរស់នៅជាថ្មីឡើងវិញ។

ដើម្បីធ្វើដូច្នោះ ខ្ញុំត្រូវការអោយមានយុត្តិធម៌ ។

កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច និងអៀង សារី អ្នកដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបាត់ខ្លួនឪពុករបស់ខ្ញុំ ត្រូវតែឆ្លើយចំពោះ អំពើរបស់ខ្លួនបានធ្វើ នៅចំពោះមុខតុលាការថា៖

- គឺលោក អៀង សារី ហ្នឹងហើយដែលបានចុះហត្ថលេខាលើការវិលត្រឡប់មកកម្ពុជាវិញរបស់ឪពុកខ្ញុំ

ទាំងដឹងពីគ្រប់បរិបទសង្គមនៅក្នុងប្រទេសនៅក្នុងអំឡុងពេលដែលមានការសម្លាប់ជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ និង ទូទៅលើប្រជាជនកម្ពុជា និងបញ្ហាវន្តរបស់ខ្លួន ។

- គឺលោក កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច ដែលបានចាប់ឃុំឃាំង ធ្វើទារុណកម្ម និងសម្លាប់ ។

ពួកគាត់បានបំបែកខ្ញុំពីឪពុករបស់ខ្ញុំ ពីកុមារភាពរបស់ខ្ញុំ និងនិយាយអោយចំទៅគឺការបំផ្លាញនូវជីវិតធម្មតារបស់ខ្ញុំ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃវប្បធម៌ពីរបស់ខ្ញុំ ។

នាងខ្ញុំដាក់ពាក្យបណ្តឹងនៅថ្ងៃនេះនៅចំពោះមុខលោក ប្រឆាំងនឹងបុគ្គលទាំងនោះ ពីការដែលបានចាប់ឪពុករបស់ខ្ញុំ អ៊ុក កេត នៅថ្ងៃទី ១៥ មិថុនា ១៩៧៧ នៅក្រសួងការបរទេសនៅភ្នំពេញ ដែលជាក្រសួងស្ថិតនៅក្រោមការទទួល ខុសត្រូវរបស់ លោក អៀង សារី ។ ពីការដែលបានឃុំឃាំង ដាក់គុក ធ្វើទារុណកម្ម នៅមន្ទីរឃុំឃាំងទួលស្លែងដោយ បំបិទ នូវគ្រប់ការទាក់ទងជាមួយគ្រួសារ ប្រពន្ធ និងកូនៗរបស់គាត់ និងគ្រប់មធ្យោបាយថែទាំសុខភាព ។ ពីការដែល ត្រូវបានសម្លាប់នៅថ្ងៃទី ៩ ធ្នូ ១៩៧៧ ។

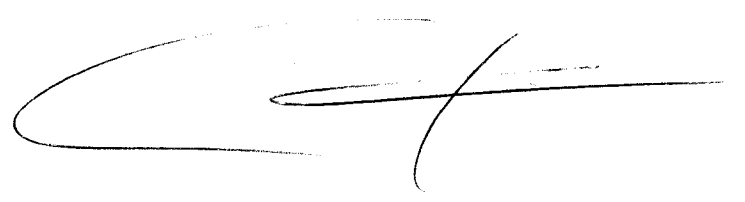
ដូចគ្នាដែរ នាងខ្ញុំដាក់ពាក្យបណ្តឹងប្រឆាំងនឹងបុគ្គលទាំងនោះ ដែលបានបិទបាំងរាល់ភស្តុតាងពីគ្រួសារ អ៊ុក កេត ធ្វើ អោយគ្រួសារនាងខ្ញុំមិនអាចធ្វើបុណ្យកាន់ទុក្ខសម្រាប់គាត់ ព្រោះសាកសពរបស់គាត់ត្រូវបានគេបោះចោលនៅក្នុង រណ្តៅរួម ។

ចាប់ពីពេលនេះតទៅ នាងខ្ញុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងនីតិវិធី ប្រឆាំងនឹងពួកគាត់នៅចំពោះមុខ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងការជួសជុលសំណងជម្ងឺចិត្តនៃព្យសនកម្មផ្លូវចិត្ត ដែលនាងខ្ញុំទទួលរងពីការដែលបាត់បង់ឪពុក ចំពោះ គ្រប់ការរងទុក្ខវេទនាដែលបានកើតឡើងទាំងនោះ នាងខ្ញុំស្នើសុំអោយវិបស្សននូវចលនទ្រព្យ និងអចលនទ្រព្យទាំងអស់ របស់លោក កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅ ឌុច និងលោក អៀង សារី ។ សូមអោយមានការព្យាបាលដោយមិនគិតថ្លៃ នៅតាម មន្ទីរពេទ្យសំរាប់កុមារក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ដែលរស់នៅប្រទេសកម្ពុជា ដែលពួកគាត់បានចំណាយជាច្រើនទៅ លើការ បង់សេវាទាំងនេះ ព្រមជាមួយនឹងការរៀបចំរណ្តៅសពរួមជាថ្មី ដោយគាត់សាកសពជនរងគ្រោះនៃរបបខ្មែរក្រហម។

ម្យ៉ាងទៀត នាងខ្ញុំស្នើសុំដូចគ្នាដែរអោយមានការបោះពុម្ពផ្សាយដីកាតុលាការតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយក្នុងស្រុក និង អន្តរជាតិ ។

ធ្វើនៅថ្ងៃទី ១៤ មករា ២០០៩

នាងខ្ញុំភ្ជាប់មកជាមួយបណ្តឹងរបស់ខ្ញុំនូវឯកសារដូចខាងក្រោម៖

1. រូបថតរបស់ អ៊ុក កេត
2. សញ្ញាបត្រពី Ecole Européenne de Statistiques
3. លិខិតរបស់ អ៊ុក កេត (ដែលនិយាយពីស្ថានភាពសង្គមនយោបាយនៅក្នុងប្រទេសរបស់គាត់)
4. លិខិតរបស់ Petch Cheaing ឯកអគ្គរាជទូតនៃស្ថានទូតនៅទីក្រុងប៉េកាំង ដើម្បីត្រឡប់ចូលស្រុកវិញ
5. កាតប្លូស្តាល់ចុងក្រោយទទួលនៅប្រទេសបារាំង (២)
6. បញ្ជីអ្នកទោសត្រូវសម្លាប់នៅទូលស្តែង ថ្ងៃទី ៩ ធ្នូ ១៩៧៧
7. លិខិតរបស់ប្រតិភូកាកបាទក្រហមថៃចុះថ្ងៃទី ១១ មិថុនា ១៩៩៣
8. សម្រង់សំបុត្ររៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ចុះថ្ងៃទី ១ តុលា ១៩៧១
9. សម្រង់សំបុត្រកំណើតរបស់ អ៊ុក នារី កើតថ្ងៃទី ១៦ កក្កដា ១៩៧៥
10. លិខិតឆ្លងដែនការទូតរបស់អ្នកស្រី Martine LEFEUVRE ភរិយាលោក អ៊ុក កេត ដែលជាលេខាទី៣ស្ថានទូតកម្ពុជាប្រចាំនៅប្រទេសសេណេហ្គាល់
11. លិខិតទទួលនៅថ្ងៃទី ៣ ឧសភា ១៩៧៩ ដោយអ្នកស្រី Martine OUK
12. អ៊ុំមែល ថ្ងៃទី ៦ ឧសភា ១៩៩៨ របស់ Mark Norris ជូនចំពោះ កញ្ញា អ៊ុក នារី
13. អ៊ុំមែល ថ្ងៃទី ១៣ មករា ២០០៥ របស់លោក ឆាំង យុ ជូនចំពោះកញ្ញា អ៊ុក នារី
14. ការបកប្រែលិខិតរបស់លោក Craig ETCHESON
15. លិខិតចុះថ្ងៃទី ២០ មិថុនា ១៩៧៩
16. លិខិតបញ្ជាក់របស់វេជ្ជបណ្ឌិត DUPEYROUX ចុះថ្ងៃទី ១៤ មករា ២០០៩